

шастие при него. Често пъти, от мъка и гняв той посинявал цял и когато всички избягвали кой кой дете види, владетелят се тръшкал като дете, на което не са дали играчка, късал си дрехите и се биел в гърдите. Всички прочути знахари и билкари от неговите безкрайни земи ходили в столицата му да го лекуват, но никой с нищо не му помогнал. Най-сетне пристигнали незнайни пътешественици, влезли в двореца и му разказали за този лечебен извор. Те разказали, че който се къпел в него, ставал тих и добър, че несвестните възвръщали свеса си, че недъгавите тръгвали като бодри и весели юноши. Изслушал ги владетелят и веднага дал заповед да се готвят за път. Пътували с дни през поля равни като тепсии, къпали се в широки, лениви и топли реки, лежали в гъсти прохладни дъбови сенки. Минали през градове и селища докато стигнат в това диво и пусто място

